

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2015/1781/FUSP af 5. oktober 2015 om ændring af Rådets afgørelse 2014/119 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1777 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2015 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet ikke angav et korrekt retsgrundlag. Artikel 29 TEU var ikke et korrekt retsgrundlag for den anfægtede afgørelse, idet det klagepunkt, der blev rejst over for sagsøgeren, ikke identificerede ham som en person, der krænkede retsstatsprincippet eller menneskerettighederne i Ukraine (som omhandlet i artikel 21, stk. 2, TEU og artikel 23 TEU). Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for gennemførelse af den anfægtede forordning. På det tidspunkt, hvor de restriktive foranstaltninger blev pålagt, var der ikke ved nogen domstol rejst tiltale for, at sagsøgerens aktiviteter kunne være til skade for retsstatsprincippet eller krænkede nogen menneskerettigheder i Ukraine. De restriktive foranstaltninger bidrager faktisk til de ukrainske myndigheders tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet i deres behandling af sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at sagsøgeren opfyldte kriteriet for opførelse på listen. De påstande, som anklagemyndigheden fremlagde for Rådet, var alt for generelle og ikke underbygget af nogen (og i endnu mindre grad »konkrete«) beviser for nogen retssag imod sagsøgeren. Sagsøgeren påpegede fejlene i påstandene forud for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, og Rådet undlod at indhente svar og de nødvendige beviser fra de ukrainske myndigheder. Rådet begik en fejl ved at tage påstandene for pålydende, ikke mindst på grund af manglen i Ukraine på en retssag, der lever op til europæiske standarder.
3. Tredje anbringende om, at Rådet tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. I tilfælde af fornyet udpegning har Rådet en skærpet pligt til at skaffe enhver oplysning fra de anmodende myndigheder og at forelægge disse oplysninger for den udpegede person. Denne pligt blev i dette tilfælde tilsidesat.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet undlod at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Den givne begrundelse var ikke tilstrækkeligt detaljeret og præcis.
5. Femte anbringende om, at Rådet alvorligt tilsidesatte sagsøgerens grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger blev pålagt uden passende beskyttelsesforanstaltninger, der ville gøre det muligt for sagsøgeren på effektiv vis at gøre sine synspunkter gældende over for Rådet. De restriktive foranstaltninger er ikke begrænset til nogen specifik ejendom, der efter sigende skulle repræsentere uretmæssig tilegnelse af statsmidler, eller endda begrænset til størrelsen af de midler, der angiveligt skulle være uretmæssigt tilegnet.
6. Sjette anbringende om, at udpegelseskriteriet er uforholdsmæssigt og ulovligt, for så vidt som Rådet har ret i, at kriteriet kan udvides til at omfatte enhver undersøgelse uden forbindelse til en retssag.

Sag anlagt den 16. december 2015 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-733/15)

(2016/C 068/45)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (L. Inez Fernandes og M. Figueiredo, som befuldmægtigede, bistået af advokat L. Silva Morais)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, der blev meddelt af Kommissionens generalsekretariat ved skrivelse SG Greffe (2015) D/11533 af 12. oktober 2015, annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den af Kommissionens generalsekretariat ved skrivelse SG Greffe (2015) D/11533 af 12. oktober 2015 fremsendte anmodning om betaling er efter Den Portugisiske Republiks opfattelse behæftet med de følgende mangler og skal derfor erklæres ugyldig:

1. Begrundelsen for vedtagelsen af den anfægtede retsakt beror på, at Kommissionen uretmæssigt har tilegnet sig beføjelser, som henhører under Den Europæiske Unions retsinstanser, hvorfor der foreligger en kompetencemangel.
2. Anmodningen beror på en kunstig opdeling af de virkninger, der følger af Domstolens dom i sag C-76/13, og er derfor behæftet med en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsakterne vedrørende deres gennemførelse.
3. Kommissionens anmodning, som er genstand for nærværende annullationssøgsmål, udgør en tilsidesættelse af retskraften, idet den pågældende anmodning er vedtaget i strid med traktaterne eller retsakterne vedrørende deres gennemførelse.
4. Anmodningen er behæftet med samme ugyldighedsgrund som følge af, at retssikkerhedsprincippet, princippet om stabiliteten i retsforhold og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, der er fastsat i EU-retten, ikke er overholdt.
5. Anmodningen udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod dobbelt straf, som er til hinder for, at der med en ny individuel retsakt opnås det, som ikke kunne opnås tidligere ved retsakter, og som fører til en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsakterne vedrørende deres gennemførelse.

⁽¹⁾ Afgørelse fra generaldirektøren for Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (DG Connect), som pålægger Den Portugisiske Republik betaling af et beløb på 580 000 EUR for inddrivelse af tvangsbøden for perioden mellem den 25. juni 2014 og den 21. august 2014, som Domstolen fastsatte i dom Kommissionen mod Portugal C-76/13.

Appel iværksat den 17. december 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 6. oktober 2015 i sag F-119/14, FE mod Kommissionen

(Sag T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Simonetti og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: FE (Luxembourg, Luxembourg)

Appellantens påstande

Sagsøgerens påstande:

- Personalerettens dom af 6. oktober 2015 i sag F-9/09, FE mod Kommissionen, ophæves.
- Europa-Kommissionen frifindes i det af FE i sag F-119/14 anlagte søgsmål.